

**ОДЛУКА
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА
ПОСЛОВНИКА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске, чл. 182. 186. став 1. и 316. став 2. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/11), Народна скупштина Републике Српске, на сједници, одржаној 30. марта 2017. године, донијела је

О Д Л У К У
о измјенама и допунама Пословника Народне скупштине
Републике Српске

Члан 1.

У Пословнику Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 31/11) члан 1. мијења се и гласи:

„Овим пословником уређују се унутрашња организација и начин рада Народне скупштине Републике Српске (у даљем тексту: Народна скупштина), права и дужности народних посланика, односи сарадње са највишим органима Републике Српске и друга питања од значаја за рад и остваривање задатака Народне скупштине“.

Члан 2.

У члану 6. у ст. 1. и 2. иза ријечи: „објављивања“ додаје се ријеч: „коначног“.

Члан 3.

У члану 12. додаје се нови став 9. који гласи:

„Народни посланик може самостално дјеловати у складу са одредбама овог пословника.“

Досадашњи став 9. постаје став 10.

Члан 4.

У члану 27. ст. 2., 3. и 4. мијењају се и гласе:

„Предсједника Народне скупштине, у случају привремене спријечености, замјењује један од потпредсједника, кога он одреди и о чему у писаној форми обавјештава потпредсједнике и генералног секретара Народне скупштине.

Предсједник Народне скупштине обавезан је да одлуку о избору потпредсједника који га замјењује похрани у сеф Народне скупштине у запечаћеној коверти, а која ће се отпечатити у случају да је предсједник био спријечен пренијети овлашћења на једног од потпредсједника. Коверту са одлуком предсједника Народне скупштине отвара генерални секретар у присуству чланова Колегијума који представљају више од половине свих посланика у Народној скупштини.

Колегијум из претходног става сазива генерални секретар Народне скупштине најкасније у року пет дана од дана настанка спријечености председника Народне скупштине у вршењу функције. На дневном реду сједнице Колегијума коју сазива генерални секретар Народне скупштине не могу се разматрати друга питања из дјелокруга надлежности Колегијума.“

Члан 5.

У члану 32. додаје се став 2. који гласи:

„Сједнице Председништва одржавају се у сједишту Народне скупштине, а могу у оправданим случајевима и ван сједишта, и телефонским путем.“

Члан 6.

У члану 34. став 2. мијења се и гласи:

„Чланови Колегијума Народне скупштине су: председник и потпредседници Народне скупштине и председници клубова посланика.“

Члан 7.

У члану 35. став 1. мијења се и гласи:

„За разматрање питања из надлежности Народне скупштине, предлагање аката и вршење других послова из надлежности Народне скупштине образују се: комисије, одбори, савјети и Етички одбор као стална радна тијела Народне скупштине (у даљем тексту: радно тијело).“

У истом члану додаје се став 4. који гласи: „Радна тијела међусобно сарађују у питањима усклађивања правног система Републике Српске са правном тековином Европске уније.“

Члан 8.

У члану 37. став 3. мијења се и гласи:

„Сједнице радних тијела одржавају се у сједишту Народне скупштине, а могу у оправданим случајевима и ван сједишта.“

Члан 9.

У члану 41. додаје се нови став 3. који гласи:

„Извјештај радног тијела доставља се: председнику Народне скупштине, председницима клубова посланика, посланичким групама и самосталним посланицима, те председницима и извјестиоцима радних тијела.“

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 10.

У члану 43. у ставу 2. ријечи: „држава региона и“ бришу се.

Члан 11.

У члану 45. ст. 2. и 3. мијењају се и гласе:

„Акредитација се након објављеног јавног позива додјељује на годину дана, за учешће у раду конкретног радног тијела, у правилу на крају календарске године.

Акредитовање се спроводи на транспарентан начин, оцјењујући дјелатност субјеката, у складу са критеријумима које утврђује Колегијум, а у вези са надлежностима конкретног радног тијела и уважавајући просторне капацитете рада радних тијела.

Члан 12.

У члану 49. на крају текста тачка се замјењује запетом и додају ријечи: „у складу са одлукама Административне комисије.“

Члан 13.

Наслов изнад члана 52. мијења се и гласи:

„Б Јавна саслушања и тематске сједнице“

Члан 14.

У члану 52. на крају текста умјесто тачке додају се ријечи: „и тематске сједнице.“

Члан 15.

Члан 53. мијења се и гласи:

„Приједлог за организовање јавног саслушања или тематске сједнице може да поднесе сваки члан одбора.

Одлуку о организовању јавног саслушања или тематске сједнице, доноси одбор већином гласова од укупног броја чланова одбора.

О одлуци из става 2. овог члана председник одбора обавјештава председника Народне скупштине.

Председник одбора на јавно саслушање или тематску сједницу позива чланове одбора и друге органе и организације ради сагледавања стања у одређеној области, за коју се јавно саслушање или тематска сједница организује, и може тражити од истих потребне анализе и извјештаје.

Председник одбора о организовању јавног саслушања или тематске сједнице обавјештава и друга радна тијела Народне скупштине, ради евентуалног присуствовања.

Након јавног саслушања или тематске сједнице, одбор усваја информацију и доставља је свим учесницима јавног саслушања или тематске сједнице. Предсједник одбора доставља усвојену информацију предсједнику Народне скупштине, ради разматрања на сједници Народне скупштине.

Јавно саслушање или тематска сједница се организује и кад то закључком наложи Народна скупштина.“

Члан 16.

У члану 58. у алинеји три послје ријечи: “буџета“ додаје се запета и ријечи: “те амандмане“.

У истом члану алинеја пет мијења се и гласи:

„- доноси прописе о накнадама и другим примањима народних посланика, као и народних посланика којима је истекао мандат“

У истом члану алинеја четрнаест брише се.

Досадашња алинеја петнаест постаје алинеја четрнаест.

Члан 17.

У члану 77. у алинеји два иза ријечи: „нацрта“ ставља се запета, а ријечи: „и приједлога закона“ замјењују се ријечима: „приједлога закона“.

У истом члану додаје се нова алинеја четири која гласи:

- разматра редовне годишње извјештаје Владе о приближавању законодавства са правном тековином Европске уније,“

Досадашње алинеје 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. и 11. постају 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11. и 12.

Члан 18.

У члану 98. додаје се став 2. који гласи:

„Предсједник Анкетног одбора бира се из реда опозиције.“

Члан 19.

У члану 114. став 2. мијења се и гласи:

„Сједнице Народне скупштине се одржавају у периодима од 1. септембра до краја децембра (јесење засједање) и од 22. јануара до краја јула (прољећно засједање).“

Члан 20.

У члану 121 ст. 2. и 3. мијењају се и гласе:

„Кворум за рад Народне скупштине постоји ако је на сједници Народне скупштине присутна једна трећина (28) од укупног броја народних посланика.

Кворум се утврђује на тај начин што је сваки посланик дужан да се, приликом уласка у салу за сједницу, идентификује убацивањем идентификационе картице у посланичку јединицу. Народни посланик је дужан приликом изласка из сале за сједницу да извуче идентификациону картицу из посланичке јединице.“

У истом члану додаје се став 6. који гласи:

„Уколико се кворум не може обезбиједити у року од једног сата, сједница се прекида, а предсједник одређује вријеме одржавања наставка сједнице Народне скупштине.“

Члан 21.

У члану 124. став 4. мијења се и гласи:

„Народни посланик, стојећи или у оправданим случајевима сједећи, говори са посланичког мјеста у сали за сједнице Народне скупштине, по добијању ријечи од предсједника Народне скупштине.“

Члан 22.

У члану 125. став 2. мијења се и гласи:

„Ову говорницу користе: предсједник Републике, потпредсједници Републике, предсједник и потпредсједници Народне скупштине, предсједавајући Вијећа народа, предсједник Владе, овлашћени предлагачи и извјестиоци аката, осим Владе и народних посланика, и гости, кад се обраћају Народној скупштини.“

Члан 23.

У члану 126. у ставу 1. иза ријечи: „клубова“ брише се тачка и додају ријечи:“ и Владе Републике Српске“.

Члан 24.

Члан 133. мијења се и гласи:

„По отварању претреса сваке тачке дневног реда сједнице Народне скупштине право да добију ријеч имају по следећем редослиједу:

- предлагач акта, односно овлашћени представник групе предлагача акта;
- предсједник Народне скупштине у вези са извјештајима надлежних одбора;
- извјестиоци надлежних одбора у вези са ставовима, закључцима, амандманима и мишљењима надлежног одбора;
- народни посланици који су на сједницама одбора издвојили мишљење;
- гости који су добили одобрење Колегијума да се обрате;
- представник Владе, ако Влада није предлагач акта;
- предсједници клубова или овлашћени представници клубова, односно представници посланичких група и
- народни посланици по редослиједу пријављивања.“

Члан 25.

Члан 134. мијења се и гласи:

„Вријеме излагања народног посланика износи највише десет минута.

Народни посланик само једном може учествовати у излагању по свакој тачки дневног реда.

Предсједник клуба или умјесто њега овлашћени представник клуба има право на излагање у трајању до 20 минута, с тим што ово вријеме може подијелити у два дијела.

Предлагач, односно овлашћени представник предлагача акта има право да у првом обраћању и у завршној ријечи говори два пута дуже од времена одређеног за излагање народних посланика. У току претреса приједлога предлагач има право да још једном добије ријеч ради давања образложења, у трајању одређеном за излагање народних посланика.

Извјестиоци надлежних одбора могу говорити и преко реда, ако то захтијева потреба претреса, о чему одлучује предсједник Народне скупштине, с тим да не могу говорити дуже од времена предвиђеног за излагање народних посланика.

Завршна ријеч даје се након завршене посланичке расправе.

Предсједнику Републике, члану Предсједништва Босне и Херцеговине из Републике Српске и предсједнику Владе, предсједник Народне скупштине даје ријеч када је затраже и на њих се не односи ограничење у погледу њиховог времена излагања.

Обраћање госта Народној скупштини не може бити појединачно дуже од десет минута, осим ако за то не добије сагласност предсједника Народне скупштине.“

Члан 26.

У члану 139. став 5. мијења се и гласи:

„Предсједавајући Народне скупштине има право да прекине низ од 10 узастопних реплика или нетачних навода и да ријеч посланицима редовно пријављеним за дискусију, уколико је очито дошло до одступања од тачке дневног реда или уколико се користи увредљива реторика.“

Члан 27.

У члану 171. став 2. мијења се и гласи:

„Посебна сједница може се заказати и на захтјев члана Предсједништва Босне и Херцеговине из Републике Српске.“

Члан 28.

У члану 181. став 1. мијења се и гласи:

„Народна скупштина доноси Програм рада за календарску годину, најкасније до краја првог тромјесечја.“

У истом члану додаје се став 5. који гласи:

„Усвојени Програм рада објављује се и на интернет страници Народне скупштине.“

Члан 29.

Члан 193. мијења и гласи:

„Поступак за доношење закона покреће се подношењем нацрта закона.

Нацрт закона садржи, поред текста закона, и:

- уставни основ за доношење закона,
- мишљење Републичког секретаријата за законодавство о сагласности закона са Уставом Републике Српске и правним системом и усклађеност са Правилима за израду закона и других прописа Републике Српске, и то у случају када је Влада предлагач нацрта, односно приједлога закона,
- мишљење Владе када је предлагач нацрта закона други овлаштени предлагач, дато у складу са Пословником Народне скупштине,
- мишљење надлежног министарства о степену усклађености нацрта закона са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе, изјаву о усклађености нацрта закона са правном тековином Европске уније и правним актима Савјета Европе, и то у случају када је Влада предлагач нацрта, односно приједлога закона,
- разлоге због којих се предлаже доношење нацрта закона, односно циљеви који се настоје постићи,
- образложење предложених правних рјешења и основних правних института,
- објашњење утицаја закона на увођење нове процедуре на пословање привредних субјеката, економску оправданост и сврху увођења процедура, и то у случају када је Влада предлагач нацрта, односно приједлога закона,
- приказ економске анализе закона за које Влада оцијени да је потребно спровести поступак по методологији процјене утицаја прописа, и то у случају када је Влада предлагач нацрта, односно приједлога закона,
- податке да ли су спроведене консултације према правилима за поступање републичких органа управе о учешћу јавности и консултацијама у изради закона, и то у случају када је Влада предлагач нацрта, односно приједлога закона,
- објашњење општег интереса због којег се предлаже повратно дејство појединих одредаба закона, ако нацрт или приједлог закона садржи одредбе са повратним дејством, уз приједлог одлуке о постојању општег интереса,
- објашњење разлога због којих се предлаже да закон ступи на снагу прије осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику”, уз приједлог одлуке о постојању нарочито оправданих разлога,
- процјену економске оправданости доношења закона и потребних финансијских средстава, изворе и начин обезбјеђења средстава за извршавање прописа,
- ревизију постојећих прописа, ако је извршена,
- приказ одлуке Уставног суда Републике Српске којом је утврђено да закон, односно поједине његове одредбе нису у сагласности са Уставом.

Поједина законска рјешење могу се дати у алтернативама са образложењем сваке од предложених алтернатива.

Уколико се нацртом дају измјене и допуне закона, у прилогу нацрта предлагач обавезно доставља препис одредби које се мијењају и текст предложених измјена уграђен у основни текст закона.“

Члан 30.

У члану 204. став 2. мијења се и гласи:

„Народна скупштина може закључком наложити надлежном радном тијелу да о нацрту закона организује стручну расправу. Закључком којим се налаже организовање стручне расправе одредиће се рок у којем се расправа треба одржати.“

Члан 31.

У члану 205. став 2. мијења се и гласи:

„Закључак се објављује у „Службеном гласнику Републике Српске“ и дневним новинама.“

Члан 32.

У члану 208. став 2. мијења се и гласи:

„Образложење приједлога закона предлагач је дужан поднијети у складу са чланом 193. став 2. Пословника.“.

Члан 33.

У члану 209. додаје се став 3. који гласи:

„Приједлог закона чији предлагач није Влада предсједник Народне скупштине ће доставити Влади да она о њему да мишљење.“

Члан 34.

У члану 211. додаје се став 5. који гласи:

„Приједлог закона по хитном поступку чији предлагач није Влада предсједник Народне скупштине ће доставити Влади да она о њему да мишљење.“

Члан 35.

У члану 221. у ставу 2. послије ријечи: „организација“ умјесто тачке ставља се запета и додају ријечи: „и ако је то у општем интересу.“

У истом члану послије става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„По хитном поступку се може донијети закон за који је Уставни суд Републике Српске одлуком утврдио његову неусклађеност са Уставом.“

Ст. 3. и 4. постају ст 4. и 5.

У ставу 5. иза ријечи: „поднијети“ додају се ријечи: „предсједник Републике, Влада и“.

Члан 36.

Члан 260. мијења се и гласи:

„Одговор на посланичко питање даје предсједник Владе или министар, у трајању до двије минуте.

Одговор у име Владе даје предсједник или члан Владе.

У случају одсутности министра одговор се даје у писаној форми.“

Члан 37.

У члану 271. став 3. мијења се и гласи:

„Сједнице радних тијела Народне скупштине могу бити затворене за јавност у случајевима одређеним законом и кад се на сједници разматрају акти са ознаком „ТАЈНО.“

Члан 38.

У члану 287. у ставу 1. после ријечи: “скупштине,” додају се ријечи: “о питањима из области европских интеграција,”.

Члан 39.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1 – 021 - 327/17
Датум: 30. март 2017. године

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Недељко Чубриловић